

БАЈКОВИТИ СПЕКТАКЛ ЗА ДЕЦУ

Праизвођењем балета *Пиноккио* абхаског композитора Нодара Викторовича Чанбе, 28. априла 2018. у кореографији Драгана Јеринкића, који је сачинио и либрето овог бајковитог спектакла, а према роману „Пиноккијеве авантуре“ Карла Колодија, Балет СНП-а остао је веран вишедеценијским настојањима да у редовном репертоару негује и остварења за најмлађе гледаоце.

Чини се да су се на добром путу сарадње пронашли и композитор и кореограф, јер је за једну од најпопуларнијих прича на свету створена веома инспиративна и комплексна музика, коју карактерише богатство и разноликост успешно укомпонованих музичких целина, обојених различитим стиловима. Осим класичне музике посвећене Морском краљевству, оркестарска партитура Н. Чанбе сажима и музичке делове, попут сицилијанског народног плеса тарантеле, шпанског болера, источњачко-абхаског народног плеса, српских фолклорних мотива – кола. Ова богата компилација музичких идеја омогућила је делу не само да „води“ наратију о Пиноккијевим доживљајима, него и да одсликава атмосферу расположења главних ликова. Нарочито сугестивно издвају се делови инспирисани природом и њеном снагом, који специфичном оркестрацијом дочаравају хук мора, кишу и олују, али и лепоту сунца и радост живљења. Музиком су извајане сцене-слике драмских дешавања које је кореограф Јеринкић дословце успешно следио у својим плесним замислима, утемељним на поједностављеним класичним балетским комбинацијама, обогаћеним карактерним и фолклорним плесом као и глумом, природном кретањем, пантомимом и гестуалним говором тела.

Балет *Пиноккио* је представа са обиљем забавних и комичних садржаја али и чаробно привлачних сцена света морских дубина. Све се у хуморној веселости ковитла, у динамици једноставних плесова на градском тргу у Манђафуоковом Позоришту лутака, у циркусу или се драмски, примерено ситуацијама Пиноккијевих авантура, темпо игре стишава (упечатљива сцена са народом који оплакује Пиноккија и симболична појава сподоба које га злослутно окружују). У сцени Морског краљевства, визуелним ефектима, преко фона читаве сцене, пројектује се 3-де компјутерска анимација огромног „плавог“ кита, стварајући илузију израњања и урањања у морске дубине, где је све утишано и нестварно, и где се позорница претвара у светлуцаву фантазију у којој плешу медузе, морски коњици, шкољке... И ту се крије кључ заводљивости ове представе, у богатству естетизованих визуелних приказа за које је сценографију осмислио Далибор Тобцић, а затим и у веома маштовито креираним костимима и маскама Мирјане Стојановић Маурич, која је карактерно профилисала ликове како у делу реалног Ђепетовог и Пиноккијевог живота, тако и у Морском краљевству Ђепетовог сна.

Наојуки Ацуми, млади солиста новосадског Балета, добро се снашао у улози Пиноккија. Солидне играчке технике и изражене енергије, овај млади играч из Јапана одговорио је захтевима које је пред њега поставио кореограф Јеринкић. Он се не само глумом него и стилем игре током представе успешно трансформисао. Био је лакомислени дрвени лутак који наседа на преваре, био је заробљен у магарећем телу, био је на крају свих авантура елегантни принц који раздрагано плеше са својом вилом-принцезом. Његова партнерка Катарина Кљајић, солисткиња Балета, у улози Плаве виле а затим Принцезе, била је на висини поверене улоге. Остајући у домену чисте класике, сигурних вртешки и лаких

скокова, драмски и играчки била је успешна у плесним соло варијацијама као и у дуетним наступима са Принцом. Милан Лазић, првак Балета, пред којим је била више карактерна него играчка улога, изградио је у свом студиозном маниру памтљиви лик старог Ђепета. Цврчка је на премијери играла крхка, глумачки убедљива и плесно разиграна Теона Радановић. Док су солисти Самјуел Бишоп (Лисац) и Александар Бечварди (Мачак) били одличан играчки тандем уједначених квалитета, са израженом драмско-плесном експресијом. Темпераментну и карактерно одлично профилисану улогу, понудила је Милена Кркотић у лику Розауре.

Изненађење премијерне вечери били су Саид Торчуа, Адгур Микаја, Адамур Сангулија и Амиран Кардија, чланови Државног ансамбла плеса и игре Абхазије, који су наступили као гости у делу представе са Позориштем лутака, и извели стилизовану фолклорну нумеру источњачког плеса, измамивши својом врхунском, перфекционистичком играчком техником и плесним темпераментом, овације публике.

Представа *Пиноккио* одише колективним духом. Комплетан ансамбл са солистима пулсира као једно тело и то чини значајан квалитет ове представе којој се с разлогом може предвидети дуг живот на радост младе публике. Оркестар Опере СНП-а, на челу са Александром Којићем, под чијом се диригентском палицом одвијало праизвођење музичко-балетског дела, дао је свој пуни допринос укупној извођачкој атмосфери, чинећи са играчима на сцени уметничко јединство.

Снежана Субић, балетски критичар
(поводом премијере 28. априла 2018)